

Uradni list

Evropske unije

L 150

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

13. junij 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

Uredba Komisije (ES) št. 497/2009 z dne 12. junija 2009 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 1

★ Uredba Komisije (ES) št. 498/2009 z dne 12. junija 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 639/2003 o določitvi podrobnih pravil v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1254/1999 glede zahtev za odobritev izvoznih nadomestil v zvezi z dobrim počutjem živega goveda med prevozom ... 3

DIREKTIVE

★ Direktiva Komisije 2009/56/ES z dne 12. junija 2009 o spremembi Direktive 2008/126/ES o spremembi Direktive 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, glede datuma prenosa Direktive ⁽¹⁾ 5

1

(¹) Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Svet

2009/458/ES:

- ★ **Odločba Sveta z dne 6. maja 2009 o odobritvi vzajemne pomoči Romuniji** 6

2009/459/ES:

- ★ **Odločba Sveta z dne 6. maja 2009 o zagotovitvi srednjeročne finančne pomoči Skupnosti Romuniji** 8

Komisija

2009/460/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 5. junija 2009 o sprejetju skupne varnostne metode za oceno doseganja varnostnih ciljev, kot je navedeno v členu 6 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 4246) (¹)**..... 11

2009/461/ES:

- ★ **Sklep Komisije z dne 12. junija 2009 o imenovanju predstavnika Komisije v upravo Evropske agencije za zdravila** 20

2009/462/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 12. junija 2009 o odstopanju od točke 1(d) Priloge k Odločbi 2006/133/ES, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2009/420/ES, glede datuma začetka veljavnosti v zvezi z občutljivim lesom s poreklom zunaj razmejenih območij (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 4515)**..... 21

(¹) Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 497/2009

z dne 12. junija 2009

o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 13. junija 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. junija 2009

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	37,3
	MK	35,9
	TR	41,3
	ZA	28,0
	ZZ	35,6
0707 00 05	JO	162,3
	MK	31,4
	TR	162,3
	ZZ	118,7
0709 90 70	TR	85,9
	ZZ	85,9
0805 50 10	AR	54,7
	TR	87,8
	ZA	65,6
	ZZ	69,4
0808 10 80	AR	82,8
	BR	76,6
	CL	79,2
	CN	99,5
	NZ	100,2
	US	117,5
	ZA	78,8
ZZ	90,7	
0809 10 00	TN	146,2
	TR	168,7
	ZZ	157,5
0809 20 95	TR	505,0
	ZZ	505,0
0809 30	TR	133,0
	US	340,6
	ZZ	236,8
0809 40 05	CL	118,9
	ZZ	118,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 498/2009**z dne 12. junija 2009****o spremembi Uredbe (ES) št. 639/2003 o določitvi podrobnih pravil v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1254/1999 glede zahtev za odobritev izvoznih nadomestil v zvezi z dobrim počutjem živega goveda med prevozom**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 170 v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 1 Uredbe Komisije (ES) št. 639/2003 ⁽²⁾ je skladnost z zakonodajo Skupnosti o zaščiti živali med prevozom navedena kot pogoj za izplačilo izvoznih nadomestil.
- (2) V skladu s sodbama Sodišča Evropskih skupnosti z dne 17. januarja 2008 v združenih zadevah C-37/06 in C-58/06 ter z dne 13. marca 2008 v zadevi C-96/06 je treba razjasniti povezavo med Uredbo Komisije (ES) št. 639/2003 in Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 ⁽³⁾.
- (3) Pravila o dobrem počutju živali iz Uredbe (ES) št. 1/2005, ki se nanašajo na udeležence, vpletene v prevoz živali, in ki imajo v primeru kršitve za posledico zavrnitev nadomestila zaradi zadevne kršitve, morajo biti jasno določena. V tem okviru so členi 2 in 3 ter 4 do 9 Uredbe (ES) št. 1/2005 in v njih navedene priloge namenjeni opredelitvi določb, ki se nanašajo na udeležence in ki so neposredno povezane s ciljem zaščite živali, druge določbe te uredbe pa se nanašajo na upravna pravila.
- (4) V členu 168 Uredbe (ES) št. 1234/2007 in Uredbi (ES) št. 639/2003 je določeno, da je spoštovanje pravil o dobrem počutju živali pogoj za izplačilo izvoznih nadomestil. Zato mora biti jasno določeno, da, ne glede na primere

višje sile, priznane s sodno prakso Sodišča, kršitev teh določb o dobrem počutju živali nima za posledico zmanjšanja ampak zavrnitev izvoznih nadomestil glede na število živali, za katere zahteve za dobro počutje niso bile upoštevane. Iz navedenih določb in iz pravil o dobrem počutju živali iz členov 2 in 3 ter 4 do 9 Uredbe (ES) št. 1/2005 in v njih navedenih prilog izhaja, da se nadomestilo za živali, za katere ta pravila o dobrem počutju niso bila upoštevana, zavrne ne glede na konkretno fizično stanje živali.

- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 639/2003 se spremeni:

1. Prvi pododstavek člena 1 se nadomesti z naslednjim:

„Plačilo izvoznih nadomestil za živo govedo pod oznako KN 0102 (v nadaljnjem besedilu: živali) v skladu s členom 168 Uredbe (ES) št. 1234/2007, se izvede, če so med prevozom živali do prvega kraja iztovarjanja v tretji državi končnega namembnega kraja upoštevane določbe členov 2 in 3 ter členov 4 do 9 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2005 ^(*) in v njih navedenih prilog ter določbe te uredbe.

^(*) UL L 3, 5.1.2005, str. 1.“;

2. Prvi pododstavek odstavka 1 člena 5 se nadomesti z:

„Celotni znesek izvoznega nadomestila na žival, izračunan v skladu z drugim pododstavkom, ne bo izplačan za:

- (a) živali, ki so poginile med prevozom, razen v primerih iz odstavka 2;

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 93, 10.4.2003, str. 10.

⁽³⁾ UL L 3, 5.1.2005, str. 1.

- (b) živali, ki so kotile ali splavile med prevozom pred njihovim prvim iztovarjanjem v tretji državi končnega namembnega kraja;
- (c) živali, pri katerih pristojni organ glede na dokumente iz člena 4(2) in/ali vse druge elemente, ki so mu na voljo v zvezi s skladnostjo s to uredbo, meni, da členi 2 in 3 ter členi 4 do 9 Uredbe (ES) št. 1/2005 in v njih navedene priloge niso bile upoštevane.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se za izvozne deklaracije, sprejete po dnevu začetka veljavnosti te uredbe.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. junija 2009

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2009/56/ES

z dne 12. junija 2009

o spremembi Direktive 2008/126/ES o spremembi Direktive 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, glede datuma prenosa Direktive

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, in razveljavitvi Direktive Sveta 82/714/EGS ⁽¹⁾ in zlasti člena 20(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 2 Direktive Komisije 2008/126/ES z dne 19. decembra 2008 o spremembi Direktive 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh ⁽²⁾, morajo države članice prenesti Direktivo 2008/126/ES z veljavnostjo od 30. decembra 2008.
- (2) Direktiva 2008/126/ES ni bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* pred tem datumom zaradi tehničnih razlogov. Direktivo 2008/126/ES je zato treba spremeniti kar zadeva datum prenosa Direktive.
- (3) Da bi se izognili izkrivljanju konkurence in različnim nivojem varnosti, je treba spremembe Direktive

2006/87/ES začeti uporabljati čim hitreje. Po objavi Direktive 2008/126/ES z dne 31. januarja 2009, je treba določiti razumen rok za prenos navedene direktive.

- (4) Ukrep, predviden s to direktivo, je v skladu z mnenjem odbora iz člena 7 Direktive Sveta 91/672/EGS z dne 16. decembra 1991 o vzajemnem priznavanju nacionalnih spričeval o usposobljenosti za voditelja čolna za prevoz blaga in potnikov po celinskih plovnih poteh ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V prvem odstavku člena 2 Direktive 2008/126/ES se „30. decembra 2008“ nadomesti s „30. junija 2009“.

Člen 2

Ta direktiva je naslovljena na države članice, ki imajo celinske plovne poti iz člena 1(1) Direktive 2006/87/ES.

V Bruslju, 12. junija 2009

Za Komisijo

Antonio TAJANI

Podpredsednik

⁽¹⁾ UL L 389, 30.12.2006, str. 1.⁽²⁾ UL L 32, 31.1.2009, str. 1.⁽³⁾ UL L 373, 31.12.1991, str. 29.

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

SVET

ODLOČBA SVETA

z dne 6. maja 2009

o odobritvi vzajemne pomoči Romuniji

(2009/458/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 119 Pogodbe,

ob upoštevanju priporočila Komisije, ki ga je pripravila po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Romunski kapitalski in finančni trg sta se pred kratkim znašla pod pritiskom, ki izraža svetovni gospodarski upad in vse večjo zaskrbljenost glede romunskega gospodarstva zaradi obsežnega zunanjega primanjkljaja in hitro rastočega javnega primanjkljaja. Povečali so se tudi pritiski na devizni tečaj, kar pomeni tveganje za stabilnost širšega bančnega sektorja.
- (2) Romunska vlada in Narodna banka Romunije (NBR) sta se odzvali tako, da sta razvili celovito strategijo za odločno uveljavljanje makroekonomskih politik in zmanjšanje pritiska na finančni trg ter to strategijo predstavili v pismu o nameri, ki ga je Komisija prejela 27. aprila 2009. Temelj gospodarskega programa je zmanjšanje fiskalnega primanjkljaja s 5,4 % BDP v letu 2008 na 5,1 % BDP v letu 2009 in pod 3 % BDP do leta 2011. Da se bo zagotovilo trajnostno doseganje manjših proračunskih primanjkljajev, bodo sprejeti ukrepi za izboljšanje proračunske strategije in postopka. Ta gospodarski program in zlasti fiskalni cilji se bodo upoštevali v vladnem proračunu in konvergenčnem programu.

- (3) Svet redno pregleduje gospodarske politike, ki jih izvaja Romunija, zlasti z letnimi pregledi posodobljene različice konvergenčnega programa Romunije in izvajanjem nacionalnega programa reform ter rednimi pregledi napredka Romunije v zvezi s konvergenčnim poročilom in letnim poročilom o napredku.

- (4) Pričakuje se, da bo zunanje financiranje še naprej pod precejšnjim pritiskom, ker stalnega primanjkljaja tekočega računa, ki se sicer zmanjšuje, hkrati s potrebo po obnovitvi precejšnjega dela kratko- in dolgoročnega dolga, nominiranega v tuji valuti, ne bo mogoče v celoti pokriti s tujimi neposrednimi naložbami ter drugimi prilivi na finančni in kapitalski račun v obdobju 2009–2011. Potrebe po zunanjem financiranju se za obdobje do prvega četrletja leta 2011 ocenjujejo na približno 20 milijard EUR. Stopnja obnove tujih bank za njihovo izpostavljenost do Romunije se ocenjuje na 100 %, ko se bo dodelila vzajemna pomoč, kar je v skladu z zahtevano obveznostjo glavnih tujih bank, da ohranijo svojo izpostavljenost do Romunije (kot je potrjeno v njihovi skupni izjavi z dne 26. marca 2009), pri čemer se stopnja obnove za zunanji dolg podjetij do matičnih podjetij in zunanji dolg romunskih bank ocenjuje na 50 % za leto 2009. Za leti 2010 in 2011 se predvideva, da se bodo vse zapadle obveznosti do tujine obnovile po 100-odstotni stopnji v skladu s pričakovano stabilizacijo finančnega trga in začetkom ponovne rasti na glavnih romunskih izvoznih trgih. Poleg dovolj visokega cilja glede deviznih rezerv (v višini več kot 100 % kratkoročnega zunanjega dolga s preostalo zapadlostjo) so bile sprejete previdne predpostavke o drugih odlivih kapitala, kot so odlivi vlog vlagateljev s sedežem zunaj države, zmanjšanje komercialnih kreditov in odlivi portfeljskih naložb, da bi se tako v izračune vključila dodatna sredstva.

- (5) Romunski organi so EU in druge mednarodne finančne institucije zaprosili za precejšnjo finančno pomoč, da bi podprli vzdržnost plačilne bilance in dosegli raven mednarodnih deviznih rezerv, ki ustreza varnemu in skrbnemu poslovanju.

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Skupnost odobri vzajemno pomoč Romuniji.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na države članice.

- (6) Plačilna bilanca v Romuniji je resno ogrožena, zato je upravičena nujna odobritev vzajemne pomoči Skupnosti. Poleg tega je zaradi nujnosti zadeve potrebno odobriti izjemo od roka šestih tednov iz odstavka I(3) Protokola o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbama o ustanovitvi Evropskih skupnosti. –

V Bruslju, 6. maja 2009

Za Svet
Predsednik
V. TOŠOVSKÝ

Odločba Sveta
z dne 6. maja 2009
o zagotovitvi srednjeročne finančne pomoči Skupnosti Romuniji
(2009/459/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic ⁽¹⁾ in zlasti člena 3(2) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, ki ga je pripravila po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom (EFO),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je z Odločbo 2009/458/ES ⁽²⁾ odločil o odobritvi vzajemne pomoči Romuniji.

(2) Komisija, Mednarodni denarni sklad (MDS) in organi Romunije so kljub pričakovanemu izboljšanju stanja tekočega računa marca 2009 potrebe Romunije po zunanjem financiranju za obdobje do prvega četrtletja leta 2011 ocenili na 20 milijard EUR; glede na nedavni razvoj na finančnem trgu bi se lahko stanje kapitalskega in finančnega računa precej poslabšalo.

(3) Primerno je, da Skupnost na podlagi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne pomoči za plačilne bilance držav članic, ki je bil uveden z Uredbo (ES) št. 332/2002, zagotovi Romuniji podporo v višini do 5 milijard EUR. To pomoč bi bilo treba zagotoviti v povezavi s posojilom MDS v višini 11,443 milijarde SDR (približno 12,95 milijarde EUR) na podlagi aranžmaja „stand-by“, ki naj bi bil odobren 6. maja 2009. Tudi Svetovna banka je potrdila, da bo Romuniji dodelila posojilo v višini milijarde EUR, poleg tega pa bosta Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj skupaj zagotovila milijardo EUR dodatne pomoči.

(4) Pomoč Skupnosti bi morala upravljati Komisija. Posebni pogoji gospodarske politike, o katerih so se dogovorili organi Romunije po posvetovanju z EFO, bi se določilo v memorandumu o soglasju. Podrobne finančne pogoje bi morala Komisija določiti v sporazumu o posojilu.

(5) Komisija bi morala v rednih presledkih preverjati, ali so izpolnjeni pogoji gospodarske politike, povezani s pomočjo, in sicer prek misij in rednega poročanja organov Romunije.

(6) Komisija bo med celotnim izvajanjem programa zagotavljala dodatne nasvete glede politike in tehnično pomoč na posameznih področjih.

(7) Brez poseganja v člen 27 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ima Evropsko računsko sodišče pravico, da izvaja kakršne koli finančne kontrole ali revizije, ki se mu zdijo potrebne v zvezi z upravljanjem te pomoči. Komisija in Urad za boj proti goljufijam imata pravico, da napotita svoje uradnike ali ustrezno pooblaščen predstavnike, da izvajajo tehnične ali finančne kontrole ali revizije, ki se jima zdijo potrebne v zvezi z upravljanjem srednjeročne finančne pomoči Skupnosti.

(8) Neodvisno od trajanja in okvira programa pomoči bo Komisija, z uporabo obstoječih ustreznih postopkov, vključno z mehanizmom za sodelovanje in preverjanje, prav tako še naprej spremljala napredek na področjih, ki prispevajo k pregledni in učinkoviti javni porabi, še posebej na področju pravosodja in izvajanja strukturnih skladov, da se pomaga Romuniji čim bolj izkoristi vpliv pomoči Skupnosti.

(9) Pomoč bi bilo treba zagotoviti z namenom podpore za vzdržnost plačilne bilance v Romuniji in s tem prispevati k uspešnemu izvajanju vladnega programa gospodarske politike –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Skupnost da Romuniji na voljo srednjeročno posojilo v višini največ 5 milijard EUR s povprečnim rokom zapadlosti največ sedem let.

2. Finančna pomoč Skupnosti je na voljo tri leta, z začetkom od prvega dne po začetku učinkovanja te odločbe.

⁽¹⁾ UL L 53, 23.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ Glej stran 6 tega Uradnega lista.

Člen 2

1. Komisija pomoč upravlja v skladu z zavezami Romunije in priporočili Sveta, zlasti priporočili za posamezne države v okviru izvajanja nacionalnega programa reform in konvergenčnega programa.

2. Komisija se po posvetovanju z OFP z organi Romunije dogovori o posebnih pogojih gospodarske politike, povezanih s finančno pomočjo, kot je določeno v členu 3(5). Ti pogoji se določijo v memorandumu o soglasju v skladu z zavezami in priporočili iz odstavka 1. Podrobne finančne pogoje Komisija določi v sporazumu o posojilu.

3. Komisija v sodelovanju z EFO v rednih presledkih preverja, ali so izpolnjeni pogoji gospodarske politike, povezani s pomočjo. Zato organi Romunije dajo Komisiji na voljo vse potrebne informacije in z njo v celoti sodelujejo. Komisija redno obvešča EFO o možnem refinanciranju posojil ali prestrukturiranju finančnih pogojev.

4. Romunija je pripravljena sprejeti in izvajati dodatne konsolidacijske ukrepe za zagotovitev makrofinančne stabilnosti, če bodo taki ukrepi potrebni med izvajanjem programa pomoči. Organi Romunije se pred sprejetjem kakršnih koli takih dodatnih ukrepov posvetujejo s Komisijo.

Člen 3

1. Komisija da Romuniji na voljo finančno pomoč Skupnosti v največ pet obrokih, katerih višina bo določena v memorandumu o soglasju.

2. Prvi obrok se izplača v skladu z začetkom veljavnosti sporazuma o posojilu in memorandumu o soglasju.

3. Preudarna uporaba obrestnih zamenjav z nasprotnimi strankami najvišje kreditne kvalitete je dovoljena, če je to potrebno za financiranje posojila.

4. Komisija odloči o izplačilu nadaljnjih obrokov, potem ko pridobi mnenje EFO.

5. Izplačilo vsakega nadaljnjega obroka se izvrši na podlagi zadovoljivega izvajanja novega gospodarskega programa vlade Romunije, ki bo vključen v konvergenčni program Romunije, nacionalni program reform in zlasti posebne pogoje gospodarske politike, določene v memorandumu o soglasju. Ti med drugim vključujejo:

(a) sprejetje jasno določenega srednjeročnega fiskalnega programa, namenjenega zmanjšanju javnofinančnega primanjkljaja na stopnjo, ki ni višja od referenčne vrednosti 3 % BDP iz Pogodbe, do leta 2011;

(b) sprejetje in izvrševanje spremenjenega proračuna za leto 2009 (do drugega četrtletja leta 2009), katerega cilj je javno-

finančni primanjkljaj v višini največ 5,1 BDP v smislu evropskega sistema računov;

(c) nominalno zmanjšanje sredstev za plače v javnem sektorju v primerjavi z rezultatom iz leta 2008 z odpravljanjem povečanj plač v javnem sektorju (skupno 5 % v nominalnem smislu), načrtovanih za leto 2009 (ali enakovrednim nadaljnjim zmanjševanjem zaposlovanja), in z omejevanjem zaposlovanja v državni upravi, vključno z zamenjavo le enega od sedmih odhajajočih uslužbencev;

(d) dodatna zmanjšanja porabe za blago in storitve ter subvencij za javna podjetja;

(e) izboljšanje upravljanja proračuna s sprejetjem in izvajanjem zavezujočega srednjeročnega fiskalnega okvira, vzpostavitvijo omejitev za popravke proračuna med letom, vključno s fiskalnimi pravili ter ustanovitvijo fiskalnega sveta za zagotovitev neodvisnega in strokovnega pregleda;

(f) reforma sistema plač v javnem sektorju s poenotenjem in poenostavitvijo plačilnih lestvic ter reformo sistema bonusov;

(g) sprememba ključnih parametrov pokojninskega sistema s prehodom k indeksiranju pokojnin na potrošniške cene namesto na plače, s postopnim zviševanjem upokojitvene starosti nad zdaj načrtovano mejo, zlasti za ženske, ter postopnim uvajanjem pokojninskih prispevkov za skupine javnih uslužbencev, ki so zdaj izključene iz plačevanja takih prispevkov;

(h) sprememba zakonov o bančništvu in likvidaciji, da bodo lahko zagotovili pravočasen in učinkovit odziv pri bančnih težavah. Ključni cilj sprememb bo okrepiti pooblastila upravnikov bank, ki delujejo na podlagi posebne upravne ureditve. Pooblastila Narodne banke Romunije (NBR) za sanacijske ukrepe je treba razširiti z določbami, ki ji omogočajo, da od zadevnih delničarjev zahteva, da povečajo svoj osnovni kapital in finančno podprejo banko. Finančni nadzor se bo okrepil v skladu z ustreznimi zakonodajo EU. Poleg tega se bodo uvedle natančnejše zahteve za poročanje o likvidnosti. Poleg tega je treba spremeniti postopke za aktivacijo zavarovanja vlog za poenostavitev in pospešitev izplačil. Na podlagi spremenjene zakonodaje se bo zavarovanje vloge aktiviralo v 20 dneh po odobritvi NBR. Nazadnje, za zagotovitev ustreznih likvidnostnih sredstev se NBR zavezuje, da bo razširila seznam sredstev, ki se upoštevajo kot zavarovanje. Ob upoštevanju posebnih okoliščin bi se morala zakonsko predpisana najnižja raven količnika kapitalne ustreznosti v primernem času povečati z 8 na 10 %;

(i) ukrepi strukturne reforme na področjih iz priporočil za posamezne države, ki so bila izdana na podlagi lizbonske strategije. To vključuje ukrepe za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti javne uprave, povečanje kakovosti javne porabe, preudarno uporabo in večje črpanje sredstev EU, zmanjšanje upravnih, fiskalnih in pravnih obremenitev za podjetja ter boj proti delu na črno, s čimer se razširja davčna osnova.

6. Komisija bo za zagotovitev neprekinjenega uresničevanja pogojev iz programa ter trajnostno odpravljanje neravnovesij zagotavljala stalne nasvete in smernice glede fiskalnih in strukturnih reform ter reform finančnega trga.

7. Romunija pri NBR odpre posebni račun za upravljanje srednjeročne finančne pomoči Skupnosti.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Romunijo.

Člen 5

Ta odločba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 6. maja 2009

Za Svet
Predsednik
V. TOŠOVSKÝ

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 5. junija 2009

o sprejetju skupne varnostne metode za oceno doseganja varnostnih ciljev, kot je navedeno v členu 6 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 4246)

(Besedilo velja za EGP)

(2009/460/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

uvesti prvo skupino SVC. Temeljiti mora na preučitvi sedanjih ciljev in ravni varnosti železniških sistemov v državah članicah.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnici) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 6(1) Direktive,

(4) Poleg tega je za ohranitev sedanje ravni varnosti železniškega sistema potrebna uskladitev ravni varnosti za celotne nacionalne železniške sisteme, in sicer kar zadeva merila za sprejemljivost tveganja. Skladnost z ravnmi varnosti je treba spremljati v različnih državah članicah.

ob upoštevanju priporočila Evropske agencije za železniški promet o skupnih varnostnih metodah za izračun, oceno in izvrševanje v okviru prve skupine skupnih varnostnih ciljev, ki je bilo Komisiji predloženo 29. aprila 2008,

(5) Za vzpostavitev prve skupine SVC v skladu s členom 7(3) Direktive 2004/49/ES je treba na podlagi nacionalnih referenčnih vrednosti (NRV), ki jih izračunata in uporabljata Evropska agencija za železniški promet (Agencija) in Komisija, v smislu obsega opredeliti sedanjo raven varnosti železniških sistemov v državah članicah. Te NRV je treba izračunati le v letu 2009 za razvoj prve skupine SVC in v letu 2011 za razvoj druge skupine SVC.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Direktivo 2004/49/ES je treba skupne varnostne cilje (SVC) in skupne varnostne metode (SVM) uvajati postopno, da se zagotovi ohranjanje visoke ravni varnosti ter da se ta izboljša, če je to potrebno in izvedljivo.

(6) Da se zagotovi skladnost NRV in prepreči prevelika obremenitev, je treba iz te odločbe izvzeti sisteme lahke železnice, funkcionalno ločena omrežja, železniške infrastrukture, ki so v zasebni lasti in jih uporablja izključno lastnik, železnice, ki so del kulturne dediščine, ter muzejske in turistične železnice.

(2) Evropska komisija sprejme SVM v skladu s členom 6(1) Direktive 2004/49/ES. V skupnih varnostnih metodah mora biti med drugim in v skladu s členom 6(3) Direktive 2004/49/ES navedeno, kako se ocenjujeta raven varnosti in doseganje SVC.

(3) Za zagotovitev, da se sedanja raven varnosti železniškega sistema v nobeni državi članici ne bo zmanjšala, je treba

(7) Zaradi pomanjkanja usklajenih in zanesljivih podatkov o ravni varnosti delov železniškega sistema iz člena 7(4) Direktive 2004/49/ES je bilo ugotovljeno, da je razvoj prve skupine SVC, izražene v merilih sprejemljivosti tveganja za opredeljene kategorije posameznikov in za družbo kot celoto, trenutno mogoč le za celoten železniški sistem, kar pa ne velja za njegove dele.

⁽¹⁾ UL L 164, 30.4.2004, str. 44.

- (8) Ob upoštevanju postopnega usklajevanja nacionalnih statističnih podatkov o nesrečah in z njimi povezanih posledic se morajo v skladu z Uredbo (ES) št. 91/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o statistiki železniškega prevoza⁽¹⁾ in Direktivo 2004/49/ES pri razvoju skupnih metod za spremljanje in ciljno usmerjanje ravni varnosti železniških sistemov v državah članicah upoštevati statistične negotovosti in potreba po elementu za presojo, ko se odloča o tem, ali država članica vzdržuje raven varnosti.
- (9) Da se omogoči poštena in pregledna primerjava ravni varnosti železnice med državami članicami, mora vsaka država članica oceniti svojo raven varnosti na podlagi skupnega pristopa za opredelitev varnostnih ciljev železniškega sistema in dokazovanje skladnosti z njimi.
- (10) Ukrepi iz te odločbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 27(1) Direktive 2004/49/ES –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Vsebina

Ta odločba določa skupno varnostno metodo, ki jo bo uporabljala Evropska agencija za železniški promet (v nadaljevanju „Agencija“) za izračun in oceno doseganja skupnih varnostnih ciljev (SVC) na podlagi člena 6(1) Direktive 2004/49/ES.

Člen 2

Področje uporabe

Ta odločba se uporablja za celotne železniške sisteme vseh držav članic. Ne uporablja pa se za:

- (a) podzemne železnice, tramvaje in druge sisteme lahke železnice;
- (b) omrežja, ki so funkcionalno ločena od ostalega železniškega sistema in so predvidena le za obratovanje lokalnega, mestnega in primestnega potniškega prometa, ter tudi prevoznike v železniškem prometu, ki izvajajo dejavnost izključno v teh omrežjih;
- (c) železniško infrastrukturo v zasebni lasti, ki jo uporablja izključno njen lastnik za lastne prevoze blaga;
- (d) vozila, ki so del kulturne dediščine in obratujejo v nacionalnih omrežjih, če izpolnjujejo nacionalna varnostna pravila in predpise, da se zagotavlja varno obratovanje takšnih vozil;
- (e) železnice, ki so del kulturne dediščine, ter muzejske in turistične železnice, ki obratujejo v lastnih omrežjih, vključno z delavnicami, vozili in osebjem.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej odločbi se uporabljajo opredelitve iz Direktive 2004/49/ES in Uredbe (ES) št. 91/2003.

Poleg tega veljajo naslednje opredelitve:

- (a) „nacionalna referenčna vrednost (NRV)“ pomeni referenčno vrednost z najvišjo dovoljeno stopnjo kategorije tveganja v železniškem prometu za zadevno državo članico;
- (b) „kategorija tveganja“ pomeni eno od kategorij tveganja v železniškem prometu, opredeljenih v členu 7(4)(a) in (b) Direktive 2004/49/ES;
- (c) „načrt za povečanje varnosti“ pomeni načrt za izvajanje organizacijske strukture, odgovornosti, postopkov, dejavnosti, zmogljivosti in virov, ki so potrebni za zmanjšanje tveganja za eno ali več kategorij tveganja;
- (d) „smrtni primeri in težke poškodbe“ pomenijo merjenje posledic hudih nesreč, ki vključujejo smrtne primere in težke poškodbe, pri čemer v statističnem smislu velja, da je ena težka poškodba enakovredna 0,1 smrtnega primera;
- (e) „uporabniki nivojskih prehodov“ pomenijo osebe, ki pri prečkanju železniške proge s katerim koli prevoznim sredstvom ali peš uporabljajo nivojske prehode;
- (f) „osebje“ ali „zaposleni, vključno z osebjem izvajalcev“ pomenijo vse osebe, katerih zaposlitev je povezana z železnico in so v času nesreče na delovnem mestu; ta kategorija vključuje osebje vlaka in osebe, ki upravljajo železniška vozna sredstva in infrastrukturo;
- (g) „nepooblaščen osebe v železniških prostorih“ pomenijo vse osebe, ki so prisotne v železniških prostorih, v katerih je taka prisotnost prepovedana, razen uporabnikov nivojskih prehodov;
- (h) „druge osebe (tretje osebe)“ pomenijo vse osebe, ki niso opredeljene kot „potniki“, „zaposleni, vključno z osebjem izvajalcev“, „uporabniki nivojskih prehodov“ ali „nepooblaščen osebe v železniških prostorih“;

⁽¹⁾ UL L 14, 21.1.2003, str. 1.

- (i) „tveganje za družbo kot celoto“ pomeni skupno tveganje za vse kategorije oseb, navedene v členu 7(4)(a) Direktive 2004/49/ES;
- (j) „potniški kilometer“ pomeni mersko enoto, ki predstavlja gibanje potniškega vlaka na razdalji enega kilometra; upošteva se le razdalja na nacionalnem ozemlju države poročevalke;
- (k) „progovni kilometer“ pomeni razdaljo, merjeno v kilometrih železniškega omrežja v državah članicah, pri čemer je treba upoštevati vse proge železniškega omrežja z več progami.

Člen 4

Metodologije za izračun NRV in SVC ter oceno njihovega doseganja

1. Za izračun ter oceno doseganja NRV in SVC se uporablja metodologija iz Priloge.

2. Agencija v skladu z metodologijo iz oddelka 2.2 Priloge Komisiji predlaga NRV, ki se izračunajo v skladu z oddelkom 2.1 Priloge, in SVC, ki temeljijo na NRV. Ko Komisija sprejme NRV in SVC, Agencija oceni dosežek držav članic v skladu s poglavjem 3 Priloge.

3. Ocena predvidenih stroškov in koristi SVC iz člena 7(3) Direktive 2004/49/ES se omeji na tiste države članice, pri katerih je bilo ugotovljeno, da so NRV za katero koli kategorijo tveganja višje od ustreznih SVC.

Člen 5

Izvršilni ukrepi

V skladu z različnimi končnimi rezultati ocene doseganja iz točke 3.1.5 Priloge se sprejmejo naslednji izvršilni ukrepi:

- (a) v primeru „možnosti znižanja ravni varnosti“: države članice Komisiji pošljejo poročilo o možnih vzrokih pridobljenih rezultatov;
- (b) v primeru „verjetnosti znižanja ravni varnosti“: države članice Komisiji pošljejo poročilo o možnih vzrokih pridobljenih rezultatov in po potrebi predložijo načrt za povečanje varnosti.

Za ovrednotenje kakršnih koli informacij in dokazov, ki jih zagotovijo države članice v skladu s postopkom iz točk (a) in (b), lahko Komisija Agencijo zaprosi za tehnično mnenje.

Člen 6

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 5. junija 2009

Za Komisijo
Antonio TAJANI
Podpredsednik

PRILOGA

1. Statistični viri in merske enote za izračun NRV in SVC**1.1 Statistični viri**

1.1.1 NRV in SVC se izračunajo na podlagi podatkov o železniških nesrečah in z njimi povezanih posledicah, ki se sporočijo v skladu s Prilogo H k Uredbi (ES) št. 91/2003 ter določbami iz člena 5, člena 18 in Priloge I k Direktivi 2004/49/ES.

1.1.2 Če obstajajo neskladja med podatki iz dveh virov iz točke 1.1.1, se v okviru določanja prve skupine SVC prednostno obravnavajo podatki, ki se sporočijo v skladu s Prilogo H k Uredbi (ES) št. 91/2003.

1.1.3 Časovne vrste podatkov, ki se bodo uporabile za dodajanje vrednosti NRV in SVC, vključujejo zadnja štiri poročevalna leta. Agencija mora Komisiji najpozneje do 31. januarja 2011 predlagati sprejetje posodobljenih vrednosti za NRV in SVC, ki se izračunajo glede na podatke za zadnjih šest poročevalnih let.

1.2 Merske enote za NRV

1.2.1 Merske enote za NRV so izražene v skladu z matematično definicijo tveganja. Posledice nesreč, ki se obravnavajo za vsako od kategorij tveganja, so smrtni primeri in težke poškodbe.

1.2.2 Merske enote, ki se uporabljajo za količinsko opredelitev NRV za vsako od kategorij tveganja, so določene v Dodatku 1 ter izhajajo iz uporabe načel in opredelitev iz točke 1.2.1 in po potrebi iz točke 1.2.3. Z namenom standardizacije NRV vključujejo merske enote podlage za primerjavo iz Dodatka 1.

1.2.3 Za vsako od kategorij tveganja „potniki“ in „uporabniki nivojskih prehodov“ se določita dve različni NRV, izraženi z različnima merskima enotama iz Dodatka 1. Za oceno doseganja iz poglavja 3 velja, da zadostuje skladnost z vsaj eno od teh NRV.

1.3 Merske enote za SVC

1.3.1 Merske enote za količinsko opredelitev SVC za vsako od kategorij tveganja so enake kot merske enote za NRV iz oddelka 1.2.

2. Metodologija za izračun NRV in izpeljavo SVC**2.1 Metodologija za izračun NRV**

2.1.1 Za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja se NRV izračunajo po naslednjem postopku v danem zaporedju:

(a) izračun vrednosti v skladu z ustreznimi merskimi enotami iz Dodatka 1, pri čemer se upoštevajo podatki in določbe iz oddelka 1.1;

(b) analiza rezultatov postopka iz točke (a), da se preveri prisotnost in ponovni pojav ničtih vrednosti za smrtne primere in težke poškodbe v okviru ugotovljene ravni varnosti za zadevna leta;

(c) če sta ničti vrednosti iz točke (b) le dve, se izračuna tehtano povprečje vrednosti iz točke (a), kot je opisano v oddelku 2.3, pri čemer se rezultat šteje kot NRV;

(d) če sta ničti vrednosti iz točke (b) več kot dve, mora Agencija NRV pripisati diskrecijsko vrednost, ki se ugotovi s posvetovanjem z zadevno državo članico.

2.2 Metodologija za izpeljavo SVC iz NRV

2.2.1 Po izračunu NRV za vsako državo članico v skladu s postopkom iz oddelka 2.1 se za vsako kategorijo tveganja ustreznemu SVC določi vrednost, ki je manjša od:

(a) vrednosti NRV, ki je med državami članicami najvišja;

(b) vrednosti, ki ustreza desetkratni evropski povprečni vrednosti tveganja, na katero se nanaša zadevna NRV.

2.2.2 Evropsko povprečje iz točke 2.2.1(b) se izračuna z združevanjem ustreznih podatkov za vse države članice in uporabo ustreznih merskih enot, navedenih v Dodatku 1, ter tudi tehtanega povprečja, opisanega v oddelku 2.3.

2.3 Postopek določanja tehtanega povprečja za izračun NRV

2.3.1 Za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja, za katero se lahko v skladu s točko 2.1.1(c) določi tehtano povprečje, je treba za izračun NRV_Y za leto Y (pri čemer je $Y = 2009$ in 2011) upoštevati naslednje korake:

(a) izračun letnih opazovanj OBS_i (pri čemer je i leto opazovanja) z ustreznimi merskimi enotami iz Dodatka 1 po zagotovitvi podatkov zadnjih n poročevalnih let, kot je navedeno v točki 2.1.1(a) [na začetku je $n = 4$; od leta 2011 naprej je $n = 6$];

(b) izračun aritmetičnega povprečja (AV) letnih opazovanj OBS_i za leto n ;

(c) izračun absolutne vrednosti razlike $ABSDIFF_i$ med vsakim letnim opazovanjem OBS_i in AV . Če velja $ABSDIFF_i < 0,01 * AV$, se $ABSDIFF_i$ doda konstantna vrednost, ki je enaka $0,01 * AV$;

(d) izračun teže (W_i) za vsako leto i , tako da se upošteva obratna vrednost $ABSDIFF_i$;

(e) izračun NRV_Y v obliki tehtanega povprečja, kot sledi:

$$NRV_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

pri čemer je i naravno število in

$$\begin{cases} \text{if } Y = 2009: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{if } Y = 2011: x = Y - 7; N = Y - 2 \end{cases}$$

3. Okvirni vzorec za oceno doseganja NRV in SVC

3.1 Metodologija za oceno doseganja NRV in SVC

3.1.1 Za oceno doseganja NRV in SVC veljajo naslednja načela:

(a) za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja, za katero velja, da je NRV enaka ali manjša kot ustrezen SVC, bo tudi doseganje NRV samodejno pomenilo doseganje SVC. Doseganje NRV se oceni v skladu s postopkom iz oddelka 3.2, NRV pa predstavlja najvišjo dovoljeno raven tveganja, na katero se nanaša brez poseganja v določbe v zvezi z razponom dovoljenega odstopanja iz točke 3.2.3;

(b) za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja, katere NRV je višja od ustreznega SVC, predstavlja SVC najvišjo dovoljeno raven tveganja, na katero se nanaša. Doseganje SVC se oceni v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz ocene učinka, in po potrebi s časovnim okvirom za postopno izvajanje SVC ob upoštevanju člena 7(3) Direktive 2004/49/ES.

3.1.2 Za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja mora Agencija vsako leto oceniti doseganje NRV in SVC, pri čemer je treba upoštevati zadnja štiri poročevalna leta.

3.1.3 Agencija mora vsako leto najpozneje do 31. marca Komisiji poročati o skupnih rezultatih ocene doseganja NRV in SVC.

3.1.4 Glede na določbe iz točke 1.1.3 Agencija od leta 2012 naprej vsako leto oceni doseganje NRV in SVC, pri čemer upošteva zadnjih pet poročevalnih let.

3.1.5 Rezultati ocene doseganja iz točke 3.1.1 se opredelijo na naslednji način:

(a) sprejemljiva raven varnosti;

(b) možnost znižanja ravni varnosti;

(c) verjetnost znižanja ravni varnosti.

3.2 Postopen opis postopka iz točke 3.1.1(a)

3.2.1 Postopek za oceno doseganja NRV obsega štiri različne korake, ki so opisani v naslednjih točkah. Celoten prikaz delovnih postopkov za odločanje je prikazan v Dodatku 2, pri čemer puščice z DA in NE ustrezajo pozitivnim in negativnim rezultatom različnih korakov ocenjevanja.

3.2.2 S prvim korakom ocenjevanja se preveri, ali je ugotovljena raven varnosti skladna z NRV ali ne. Ugotovljena raven varnosti se izmeri z uporabo merskih enot iz Dodatka 1 in podatkov iz oddelka 1.1, skupaj s časovnimi vrstami, ki vključujejo zadnja leta opazovanja, kot določa oddelek 3.1. Ugotovljena raven varnosti mora biti izražena v smislu:

(a) ugotovljene ravni varnosti v zadnjem poročevalnem letu,

(b) tehtanega drsečega povprečja (MWA), kot je opredeljeno v oddelku 3.3.

Rezultati uporabe točk (a) in (b) se nato primerjajo z NRV in če nobena od teh vrednosti ne presega NRV, velja raven varnosti za sprejemljivo. V nasprotnem primeru se postopek nadaljuje z drugim korakom ocenjevanja.

3.2.3 Z drugim korakom ocenjevanja se raven varnosti oceni kot sprejemljiva, če tehtano drseče povprečje ne presega NRV, ki se ji doda 20-odstotni razpon dovoljenega odstopanja. Če ta pogoj ni izpolnjen, mora Agencija prositi varnostni organ zadevne države članice, da navede posebnosti nesreče z največjimi posledicami (v smislu smrtnih primerov in težkih poškodb) v zadnjih letih opazovanja, kot je navedeno v oddelku 3.1, razen v letih, ki so se uporabila za določitev NRV.

Če ima ta nesreča hujše posledice kot najhujša nesreča, vključena v podatke, na podlagi katerih se določi NRV, jo je treba izključiti iz statističnih podatkov. Nato se tehtano drseče povprečje izračuna ponovno, da se preveri, ali spada v naveden razpon dovoljenega odstopanja. V tem primeru velja raven varnosti za sprejemljivo. V nasprotnem primeru se postopek nadaljuje s tretjim korakom ocenjevanja.

3.2.4 S tretjim korakom ocenjevanja se preveri, ali se je v obdobju treh let prvič zgodilo, da se z drugim korakom niso zagotovili dokazi o sprejemljivi ravni varnosti. V tem primeru velja rezultat tretjega koraka ocenjevanja za pozitivnega. Postopek se ne glede na rezultat tretjega koraka nadaljuje s četrtnim korakom.

3.2.5 S četrtnim korakom ocenjevanja se preveri, ali je število hudih nesreč na vlakovni kilometer glede na prejšnja leta ostalo enako (ali se je zmanjšalo). Pri merilih za to oceno se upošteva, ali se je število hudih nesreč na vlakovni kilometer v statističnem smislu znatno povečalo. To se oceni z uporabo Poissonove zgornje meje dovoljenega odstopanja, s katero se določi sprejemljiva spremenljivost, ki temelji na številu nesreč v različnih državah članicah.

Če število hudih nesreč na vlakovni kilometer ne presega navedene meje dovoljenega odstopanja, se šteje, da se število hudih nesreč v statističnem smislu ni zelo povečalo in da mora rezultat tega koraka ocenjevanja veljati za pozitivnega.

Glede na kategorijo tveganja, na katero se nanašajo različne NRV v okviru ocene doseganja, se pri tem koraku ocenjevanja upoštevajo naslednje hude nesreče:

(a) tveganje za potnike: vse pomembne hude nesreče;

(b) tveganje za osebe ali zaposlene, vključno z osebjem izvajalcev: vse pomembne hude nesreče;

(c) tveganje za uporabnike nivojskih prehodov: vse pomembne hude nesreče, ki spadajo v kategorijo „nesreče na nivojskih prehodih“;

(d) tveganje za nepooblaščen osebe v železniških prostorih: vse pomembne hude nesreče, vključene v kategorijo „nesreče oseb, ki jih povzročijo premikajoča se železniška vozna sredstva“;

(e) tveganje za druge osebe: vse pomembne hude nesreče;

(f) tveganje za družbo kot celoto: vse hude nesreče.

3.3 Postopek določanja tehtanega drsečega povprečja za letno oceno doseganja NRV

3.3.1 Za vsako državo članico in vsako kategorijo tveganja, za katero se pri izvajanju korakov ocenjevanja, opisanih v oddelku 3.2, vsako leto Y (od začetnega leta $Y = 2010$ naprej) uporabi tehtano drseče povprečje (MWA), je treba pri izračunu MWA_Y upoštevati naslednje stopnje:

(a) izračun letnih opazovanj OBS_i z ustreznimi kazalniki iz Dodatka 1 po zagotovitvi podatkov, ki so za ustreznega leta na voljo v virih iz oddelka 1.1 (znak i pomeni vrednosti, kot so opredeljene v spodnji formuli);

(b) izračun aritmetičnega povprečja (AV) letnih opazovanj OBS_i za leto n [na začetku je $n = 4$; od leta 2012 naprej je $n = 5$];

(c) izračun absolutne vrednosti razlike $ABSDIFF_i$ med vsakim letnim opazovanjem OBS_i in AV . Če velja $ABSDIFF_i < 0,01 * AV$, se $ABSDIFF_i$ doda stalna vrednost, ki je enaka $0,01 * AV$;

(d) izračun teže W_i z uporabo obratne vrednosti $ABSDIFF_i$;

(e) izračun MWA_Y :

$$MWA_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

pri čemer je i naravno število in

$$\begin{cases} \text{if } Y = 2010 \text{ ali } 2011: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{if } Y \geq 2012: x = Y - 6; N = Y - 2 \end{cases}$$

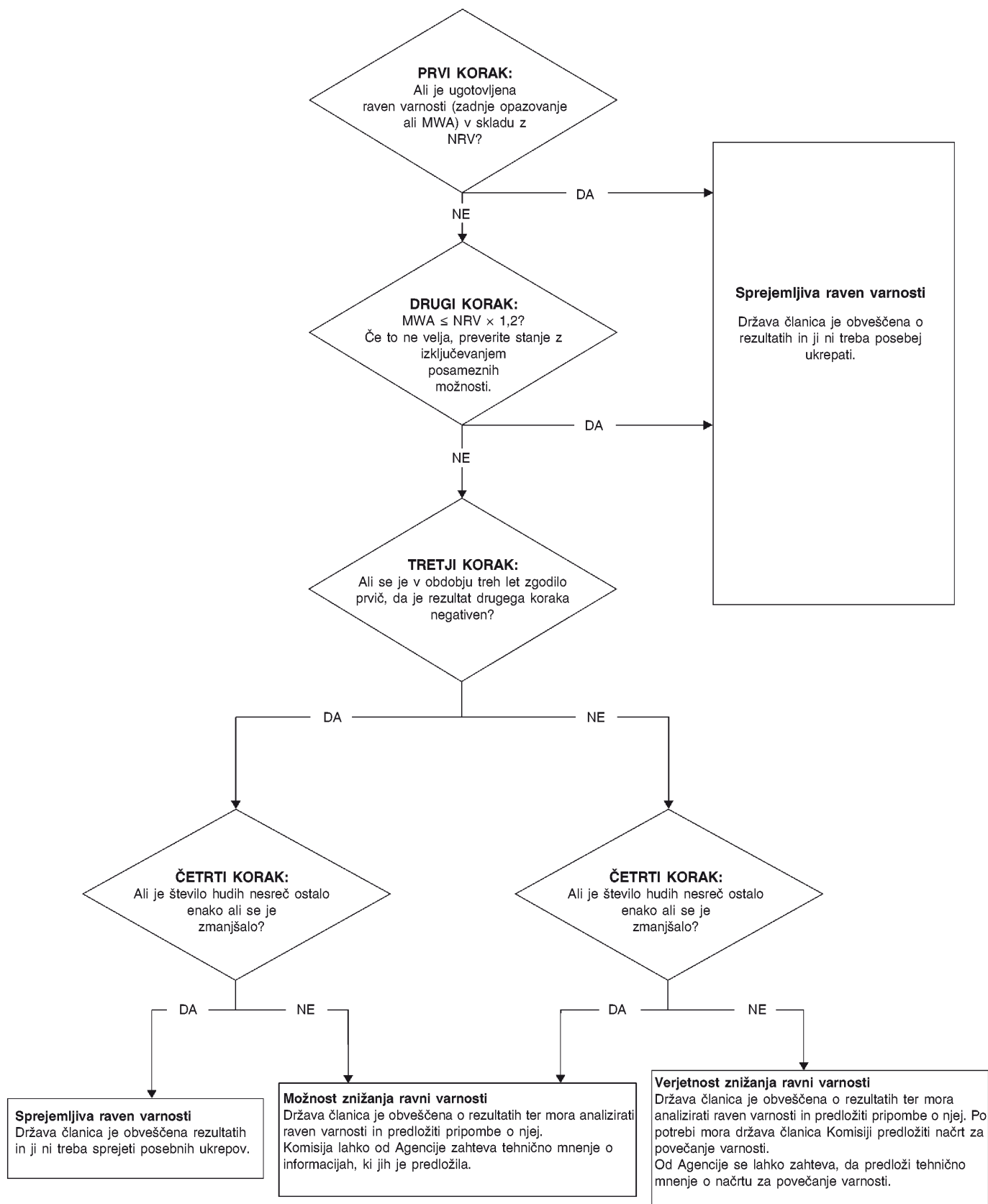
DODATEK 1

Merske enote za NRV in SVC

Kategorija tveganja	Merske enote	Podlage za primerjavo
1. Potniki	1.1 število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov potniškega prometa na leto	vlakovni kilometri potniškega prometa na leto
	1.2 število smrtnih primerov in težkih poškodb potnikov na leto zaradi hudih nesreč/število potniških kilometrov na leto	potniški kilometri na leto
2. Zaposleni	število smrtnih primerov in težkih poškodb zaposlenih na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto	vlakovni kilometri na leto
3. Uporabniki nivojskih prehodov	3.1 število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto	vlakovni kilometri na leto
	3.2 število smrtnih primerov in težkih poškodb uporabnikov nivojskih prehodov na leto zaradi hudih nesreč/[število vlakovnih kilometrov na leto * število nivojskih prehodov]/progovni kilometri]	(vlakovni kilometri na leto * število nivojskih prehodov)/progovni kilometri
4. Druge osebe	število smrtnih primerov in težkih poškodb ljudi, ki spadajo v kategorijo „druge osebe“, zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto	vlakovni kilometri na leto
5. Nepooblaščenice osebe v železniških prostorih	število smrtnih primerov in težkih poškodb nepooblaščenih oseb v železniških prostorih na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto	vlakovni kilometri na leto
6. Celotna družba	skupno število smrtnih primerov in težkih poškodb na leto zaradi hudih nesreč/število vlakovnih kilometrov na leto	vlakovni kilometri na leto

DODATEK 2

Prikaz delovnih postopkov za odločanje v postopku iz točke 3.1.1(a) Priloge

SKLEP KOMISIJE
z dne 12. junija 2009
o imenovanju predstavnika Komisije v upravo Evropske agencije za zdravila
(2009/461/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila ⁽¹⁾ in zlasti člena 65 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 65 Uredbe (ES) št. 726/2004 mora uprava Evropske agencije za zdravila (v nadaljnjem besedilu: Agencija) vključevati dva predstavnika Komisije.
- (2) Ker se 2. junija 2009 izteče sedanji mandat predstavnika Komisije in namestnika iz Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo, je treba imenovati člana uprave Agencije iz Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo ter namestnika, ki bo člana v njegovi odsotnosti nadomeščal in glasoval v njegovem imenu –

SKLENILA:

Člen 1

Predstavnik Komisije v upravi Evropske agencije za zdravila je oseba, ki zaseda naslednji položaj in opravlja naslednje naloge:

- (a) generalni direktor Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo.

Nadomestni predstavnik je oseba, ki zaseda naslednji položaj in opravlja naslednje naloge:

- (b) direktor na čelu Direktorata, ki je pristojen za odobritev zdravil na podlagi delovnega programa Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo.

Člen 2

Ta sklep se uporablja za osebe, ki na dan sprejetja tega sklepa zasedajo, tudi začasno, položaj iz člena 1, ali za katerega koli naslednika navedenih oseb na navedenih položajih.

Člen 3

Generalni direktor Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo izvršnemu direktorju Evropske agencije za zdravila sporoči imena oseb, ki zasedajo položaje iz člena 1, in kakršne koli spremembe imen.

V Bruslju, 12. junija 2009

Za Komisijo
Günter VERHEUGEN
Podpredsednik

⁽¹⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 12. junija 2009

o odstopanju od točke 1(d) Priloge k Odločbi 2006/133/ES, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2009/420/ES, glede datuma začetka veljavnosti v zvezi z občutljivim lesom s poreklom zunaj razmejenih območij

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 4515)

(2009/462/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovem širjenju v Skupnosti⁽¹⁾ ter zlasti četrtega stavka člena 16(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 28. maja 2009 sprejela Odločbo 2009/420/ES o spremembi Odločbe 2006/133/ES o zahtevi, da države članice začasno sprejmejo dodatne ukrepe proti širjenju borove ogorčice *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner in Buhner) Nickle et al. na območjih Portugalske razen območij, kjer je znano, da se ne pojavlja⁽²⁾. S to Odločbo je bila v Odločbi Komisije 2006/133/ES⁽³⁾ uvedena obveznost, da se od 16. junija 2009 občutljiva lesena embalaža, ki ne izvira iz razmejenih območij, obdela po enem od potrjenih postopkov iz Priloge I k Mednarodnemu standardu za fitosanitarne ukrepe št. 15 FAO in se označi v skladu s Prilogo II navedenega standarda, preden se premesti iz razmejenega območja na druga območja v državah članicah ali tretjih državah ter iz dela razmejenega območja, v katerem je znan pojav borove ogorčice, v del razmejenega območja, določen kot varovalni pas.

(2) Lesena embalaža se zahteva za prevoz številnih vrst blaga. Vendar doslej proizvodnja in uporaba občutljive lesene embalaže, obdelane in označene v skladu s prilogama I in II Mednarodnega standarda za fitosanitarne ukrepe št. 15 FAO v Skupnosti nista splošno razširjena. Zlasti se zdi, da ni dovolj lesene embalaže, ki bi ustrezala Mednarodnemu standardu za fitosanitarne ukrepe št. 15

FAO in bila lahko v kratkem času na razpolago za pokritje potreb gospodarskih subjektov, ki trgujejo z blagom iz Portugalske v druge države članice ali tretje države.

(3) Da bi se izognili tveganju nesorazmernih motenj trgovine, se zdi potrebno določiti odstopanje v zvezi z datumom začetka veljavnosti zahtev iz Odločbe 2006/133/ES, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2009/420/ES, ki se nanaša na obveznost, da se občutljiva lesena embalaža, ki ne izvira iz razmejenih območij, pred premostitvijo iz razmejenih območij na Portugalskem na druga območja obdela in označi v skladu s prilogama I in II k Mednarodnemu standardu za fitosanitarne ukrepe št. 15 FAO.

(4) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Točka 1(d) Priloge k Odločbi 2006/133/ES, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2009/420/ES, se ne uporablja za občutljiv les s poreklom zunaj razmejenih območij.

Člen 2

Ta odločba se uporablja od 16. junija 2009 do 31. decembra 2009.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. junija 2009

Za Komisijo

Androulla VASSILIOU

Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL L 135, 30.5.2009, str. 29.

⁽³⁾ UL L 52, 23.2.2006, str. 34.

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>